

mod denne Lov, naar den gengiver den samme Regel, som staaar i Loven af 1888. Dertil har jeg jo allerede bemærket, at den Regel, der blev givet i 1888, var i Virkeligheden fejlagtig, at den sagde noget helt andet, end man vilde have sagt, og jeg vil ikke være med til at gentage den. Det er allerede slemt nok at have begaaet en Fejl en Gang, men det giver dog ikke Grund til at sige: Du har gjort det en Gang, hvorfor vil du saa ikke være med dertil igen? Det synes jeg maa være selvindlysende.

Det ærede Medlem bemærkede, at det skulde være en Selvfølge, at naar man ejede Grunden eller Fiskevandet, saa havde man ogsaa Fiskeriet. Nej, det er ingenlunde en Selvfølge, thi der er mange Steder, hvor Fiskeretten er solgt bort fra Ejendomsretten over Grunden, og der er Steder, hvor Ejendomsretten over Søens Grund er solgt bort, men Fiskeretten forbeholdt. Jeg kan nævne det ærede Medlem et Eksempel, som han kan finde i sin Højesteretstidende, nemlig Furesøen. Der har Staten forbeholdt sig Fiskeretten. Det maa erkendes efter Højesterets Udtalelse, at Fiskeretten der var forbeholdt, og samtidig udtales det i Dommen, at Søens Grund var solgt til de tilstødende Grundejere. Det er derfor efter min Mening ganske nødvendigt, at vi faa en ren og klar Regel om, hvorledes disse Forhold skulle forstaaes i Fremtiden. Jeg kan ikke erkende, at den Regel, man kommer til ved Lovforslagets § 1, hvad enten nu Ændringsforslaget vedtages eller ikke vedtages, er nogen tilfredsstillende eller klar Regel, og jeg anser det for rigtigt, naar vi give en Lov, at vi saa i det mindste gøre det klart, hvad det er for et Forhold, vi lovgive om, og hvem det er, Retten skal tilkomme. Jeg kan derfor ikke stemme for et Lovforslag, der ikke stiller det klart.

Oct. Hansen: Disse Ord „som hidtil“, der staa i Lovforslaget, vise jo netop hen til, at Retsforholdet i det hele skal være som hidtil. Hovedreglen er den, at Retten tilkommer den eller de tilstødende Grundejere, hver ud for sin Grund, medmindre der gives en anden gyldig Regel. Haves eller havdes der en anden gyldig Regel, naar denne Lov træder i Kraft, gaar denne ogsaa over i Fremtiden og maa være medvirkende til at bestemme hele Retstilstanden. Det ærede Medlem kan virkelig ikke tage den første Sætning for sig og den anden Sætning for sig. Det er jo et sammenhængende Lovgivningsværk.

Jeg maa dernæst protestere imod, at det ærede Medlem kan sige, at en Lov kan være fejlagtig. En Lov er en Lov, og selv om det ærede Medlem mener, at det ikke er en god Lov, saa er den dog en Lov og som saadan gældende Ret.

Hvad Furesøen angaar, skal jeg oplyse, at der har været mange Stridigheder desangaaende, om Retten til Fiskeri, Rørskær osv. Med Hensyn til Ejendomsretten over selve Grunden, ved jeg ikke andet, end at der er blevet anlagt en Sag derom, som stod for nordre Birks Ret i ti samfulde Aar, og hvori der mødte 5—6 eller flere Parter, og Enden blev, at Birkedommeren gav en Afvisningsdom, saa var de ti Aars Procedure spildt, og anderledes tror jeg ikke, det er derude.

Ordføreren (Steffensen): Jeg antager, at der vil komme mange Sager af den Slags, efter at denne Lov er vedtaget. Der vil saa vistnok ogsaa kunne føres en saadan Procedure i 10 Aar, som ender med en Afvisningsdom. — Men med Hensyn til dette Tilfælde om Furesøen, som jeg nævnte, henviste jeg det ærede Medlem til Højesteretstidenden, hvor han vil kunne efterlæse det.

Jeg skal dernæst med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om Forstaaelsen af Ordene „som hidtil“ dog fremhæve, at Udtrykket „som hidtil“ refererer sig kun til Hovedreglen i Lovforslaget, nemlig den: „skal som hidtil Retten til at drive Fiskeri i Fremtiden kun tilkomme de tilstødende Grundejere enhver ud for sin Grund osv.“ Dernæst kommer Undtagelsen, men det refererer sig ikke til noget „som hidtil“, og her paastaar jeg, at naar der gives en Regel, skal den følges, enten den stemmer med den ældre Ret eller ikke. Naar det saa alligevel viser sig, at den efter en saakaldet doktrinær Fortolkning ikke stemmer med den ældre Regel, og Loven siger „som hidtil“, betyder det, at Loven siger til os: Det er den Regel, som skal følges, og de Herrer skulle forstaa, at det er den, som altid har skullet været fulgt, og den skal betragtes, som om den altid havde været fulgt. Det er efter min Mening en autentisk Fortolkning med tilbagevirkende Kraft. — Det kan dog ikke nytte at opholde sig videre ved disse Disputer, og jeg skal derfor ikke udtale mig yderligere om dette Spørgsmaal.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.